

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. София, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 73 СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разгледа докладваното от ЕМИЛИАН ЛЮБ. ЛАКОВ Гражданско дело
№ 20221110127620 по описа за 2022 година

Предявени са обективно, кумулативно съединени иски по чл.344, ал 1, т.1-3, вр. чл.225, ал.1 и ал.2 КТ. Ответникът е направил и възражения за прихващане със свои насрещни вземания по чл.55, ал.1, пр.3 ЗЗД.

Ищецът М. А. К. моли съда да постанови решение срещу ответника БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД с което на осн. чл.344, ал.1, т.1-3, вр. чл.225, ал.1 и 2 КТ за признае за незаконна и да отмени заповед №9/30.3.2022 г. по чл.328, ал.1, т.6 КТ на законните представители на ответната банка, с което едностранно е прекратен на трудовия договор №573/28.8.2020 г.; да бъде възстановен на предишната работа в предприятието на ответната банка - на длъжност „експерт“ към Управление „Корпоративно банкиране“ и да осъди ответника да му плати сумата от 7575,00 лв., претендирана като обезщетение за оставането му без работа през периода 01.04.2022 – 30.06.2022 г. поради уволнението му с посочената заповед и 1773,00 лв., обезщетение за получаването на по-ниско трудово възнаграждение при друг работодател през периода 01.7.2022 – 30.09.2022 г. поради уволнението му с посочената заповед, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 27.5.2022 г., до изплащане на сумата, Ищецът твърди, че е налице хипотезата, която е обсъдена в Тълкувателно решение №

4/002.2021 г. по тълкувателно дело №4/2017 г. на ВКС.

Ответникът БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД, оспорва исковете. Твърди, че уволнението е законно. Оспорва да е налице хипотезата на посоченото тълкувателно решение, тъй като към датата на сключване на трудовия договор не е съществувало изискване за висше образование за заемане на длъжността, на която е работил ищецът. Сочи, че фактическият състав за изменение на изискванията за образование се е осъществил след сключване на трудовия договор – през 2022 г., когато управителният съвет на банката е взел решение за това. Счита, че това е компетентният орган, който може да взема такова решение. Прави евентуално възражение за прихващане със свои насрещни вземания по чл.55, ал.1, т.3 ЗЗД във връзка с платените обезщетения по чл.220, ал.1 КТ и чл.224, ал.1 КТ, тъй като при уважаване на исковете би отпаднало основанието за дължимостта им.

Софийският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

Безспорно, че страните са сключили трудов договор №573/28.08.2020 г., по силата на който ищецът М. А. К. се е задължил и работил в предприятието на ответника Българска банка за развитие ЕАД на длъжност „експерт“ в управление „Корпоративно банкиране“, категория персонал – специалисти, код по НКПД 2422 6056, код по КИД 6499.

Договорът е изменен на 01.09.2020 г. с Допълнително споразумение, с което на основание чл. 107з от КТ на служителя е предоставена възможност за работа от разстояние. На 01.03.2021 г. е подписано Допълнително споразумение, с което основното месечно възнаграждение на служителя е увеличено от 2 000 лева на 2 500 лева.

На 29.10.2021 г., по силата на Допълнително споразумение между страните, на служителя е възложено да изпълнява длъжността експерт – звено „Кол център“ в отдел „Секретариат“, категория персонал – специалисти, код по НКПД 2422 6056, код по КИД 6499 за срок от три месеца, за която длъжност е подписал нова длъжностна характеристика с изискване за образование „висше, средно специално“.

От приетата по делото диплома с рег. №4944-015/15.06.2015 г., издадена от Национална търговско-банкова гимназия, е видно, че ищецът М. К. притежава средно специално образование с икономическа насоченост за

професия: Финансист, специалност: Банково дело.

Безспорно по делото, че трудовият договор е прекратен със заповед №9/30.03.2022 г. по чл.328, ал.1, т.6 КТ, поради изменение на изискванията за образование, както и че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение ищецът не е придобил висше образование с икономическа насоченост. Към датата на уволнението, ищецът е заемал длъжността, на която желае да бъде възстановен.

По делото са приети две длъжностни характеристики за заеманата от ищеца длъжност. Според едната, която е подписана от ищеца и от изпълнителните директори на ответното дружество, за заемането на обсъжданата длъжност се изисква „експерт“ са „средно, средно специално с икономическа насоченост или висше образование“. Според другата, която е подписана само от изпълнителните директори на банката – единствено „висше образование“ е достатъчно за заемане на длъжността, по-ниска образователна степен е недостатъчна. И двете длъжностни характеристики са с една и съща дата, и двете от страна на банката са подписани от едни и същи лица.

От приетото по делото решение на съвета на директорите от 2022 г. е видно, че се взема решение за изменение на изискванията за същата длъжност, като се възприема, че само висше образование е достатъчно за на се работи на нея.

Съгласно чл.18, ал.2, т.4 от Правилника за работа на управителния съвет на ответната банка изпълнителните директори сключват, изменят и прекратяват трудовите договори със служителите на банката и **упражняват правата и задълженията на работодател** по индивидуалните трудови правоотношения със служители на банката.

При така установените факти, съдът стигна до следните правни изводи:

Относно иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ. Съгласно този текст, незаконно уволненият работник може да иска от съда да признае уволнението му за незаконно и да го отмени. За постигането на тази цел носи тежестта да докаже трудовият договор и едностранното му прекратяване от ответника с

посочената заповед по чл.328, ал.1, т.6 КТ, злоупотребата на работодателя с правото да прекрати трудовия договор на това основание. В тежест на ответника е да докаже фактите, на които се основава уволнителната заповед.

В процесния случай между страните е действал трудов договор. Ответникът е предоставил две длъжностни характеристики за длъжността „експерт“ към звено Управление „Корпоративно банкиране“ - Приложение № 2, от едната от които личи, че преди да постъпи на работа за работодателят е въвел изискване за заемане на длъжността служителят да притежава висше образование. Това показва, че е налице обсъдената с т.1 Тълкувателно дело № 4/2017 г. на Общото събрание на Гражданската колегия на Върховния касационен съд, хипотеза, при която едностранното прекратяване на договора от работодателя в този случай е незаконно поради злоупотребата с това право.

Неоснователни са доводите на ответника, които се отрича ефектът на длъжностната характеристика предвиждащ висше образование, поради липсваща санкция на управителния съвет на банката преди 2022 г. Според цитирания текст от Устройствения правилник на банката, изпълнителните директори на същата изпълняват функцията на работодатели в отношенията на банката по индивидуалните трудови правоотношения, могат да изменят трудовите договори със служителите на банката, което включва и изискванията за образование чрез промяна на длъжностните характеристики. Следователно, представените по делото две разноречиви длъжностни характеристики от страна на банката следва да се тълкуват в полза на работника и да се приеме, че към датата на сключване на процесния трудов договор ищецът не е отговарял на изискването за заемане на длъжността, тъй като не е притежавал висше образование. И неизпълнението на това изискване от страна на банката я лишава от възможност по-късно да го уволни на осн. чл.328, ал.1, т.6 КТ, а прекратяването на трудовия договор на това основание представлява злоупотреба с правото на работодателя

Относно иска по чл.344, ал.1, т.2 от КТ: Искът е основателен. Уважаването му е обусловено от основателността на главния иск и от доказването на фактите, че ищцата е заемал до уволнението му длъжността, на която желае да бъде възстановен.

Относно иска по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ:

Съгласно чл.344, ал.1, т.3 КТ тези текстове работникът и служителят има право да иска обезщетение за времето през което е останал без работа поради уволнението. Според чл.225, ал.1 КТ при незаконно уволнение работникът или служителят имат право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради уволнението, но за не повече от 6 месеца.

Този иск е обусловени от доказването от страна на ищцата фактите по главния иск по чл.344, ал.1, т.1 КТ, оставането ѝ без работа поради уволнението с процесната заповед по чл.330, ал.2, т.6 КТ (ТР №6/2013 г. по т.д. № 6/2013 г. на ВКС, ОСГК) и размера на brutното му трудово възнаграждение за последния месец преди уволнението.

По делото е безспорно, че размерът на brutното трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 2525,00 лв. От трудовата книжка на ищеца е видно, че е останал без работа през периода 01.04.2022 – 30.06.2022 г., поради което има право на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ в размер на трикратния размер на brutното му трудово възнаграждение, т.е. 7575,00 лв. ($2525 \times 3 = 7575$)

Относно иска по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.2 КТ:

Съгласно чл.344, ал.1, т.3 КТ тези текстове работникът и служителят има право да иска обезщетение за времето през което е останал без работа поради уволнението. Според чл.225, ал.2 КТ когато през времето по предходната алинея (за период от шест месеца след уволнението) работникът или служителят е работил на по-ниско платена работа, той има право на разликата в заплатите.

Този иск е обусловени от доказването от страна на ищецът отново на фактите по главния иск по чл.344, ал.1, т.1 КТ получаването на по-ниско възнаграждение при друг работодател в рамките на шестмесечния период.

Трудовата книжка на ищеца е видно, че е работил при друг работодател - „Грант Торнтон“ ООД, през периода 01.07.2022 – 30.09.2022 г. и е получавал трудово възнаграждение в размер на 1773 лв., т.е. с по 752 лв. по-малко от това при ответника. Ето защо за него е възникнало право на обезщетение по

чл.225, ал.2 КТ в размер на 2256,00 лв. (752 х 3).

Относно възражението за прихващане:

Основателността на осъдителните искиви претенции обуславя необходимостта от разглеждане на възражението на ответника за прихващане на дължимите от него суми с насрещните му вземания по чл.55, ал.1, пр.3 ЗЗД, предвид платените от него обезщетения по чл.220, ал.1 КТ и по чл.224, ал.1 КТ размер на 2525,00 лв., съответно - 378,75 лв.

Уважаването на тези претенции е обусловено от доказването от страна на ответника че е платил тези суми, в случая това е безспорно, респ. – от страна на ответника връщането им.

С решението по настоящото дело отпадат основанията за получаване на обезщетенията по чл.220, ал.1 КТ и по чл.224, ал.1 КТ, поради което възраженията за прихващане на ответника са основателни.

Насрещните вземания на ответника следва да се прихванат по правилата на чл.76 ЗЗД с вземането на ищеца по чл.225, ал.1 КТ, тъй като е по-старо от вземането по чл.225, ал.2 КТ.

Ето защо, искът по осн. чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ следва да се уважи до размера от **4671,25 лв.** (7575 лв. - 2525,00 - 378,75) и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 7575 лв.

Относно направените по делото разноси:

Ищецът не претендира обезщетение по чл.78, ал.1 ГПК.

На осн. чл.78, ал.4 ГПК ищецът е задължен да плати на ответника направените по делото разноси, съразмерно на прекратените части от исковите 61,70 %. В случая искът по чл.225, ал.1 КТ е намален и производството по делото е частично - прекратено на осн. чл.232 ГПК. Същевременно юрк.възнаграждение от 100 лв., следва да се разпредели между четирите иска по 25,00 лв. 61,70 % от които се равняват на 15,42 лв.

Предвид изложеното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ на осн. чл.344, ал.1, т.1 КТ

уволнението на ищеца М. А. К. с ЕГН ***** адрес в гр. София, ул. 8 „Тодор Г. Влайков“ № 27, вх. А, ет. 4, ап.12 със заповед на работодателя-ответник БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД с ЕИК 121856059 със заповед №9/30.3.2022 г. по чл.328, ал.1, т.6 КТ на законните му представители на ответното дружество за едностранното прекратяване на трудов договор №573/28.8.2020 г.

ВЪЗСАТНОВЯВА на осн. чл.344, ал.1, т.2 КТ ищеца М. А. К. с ЕГН***** на предишната работа в предприятието на ответника БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД с ЕИК 121856059 на длъжност „експерт“ към Управление „Корпоративно банкиране“.

ОСЪЖДА ответника БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД с ЕИК 121856059 да плати на ищеца М. А. К., с ЕГН ***** следните суми:

на осн. чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 КТ – **4671,25 лв.** – обезщетение за оставането му без работа през периода 01.04.2022 – 30.06.2022 г. поради едностранното прекратяване на трудовия договор №573/28.8.2020 г. със заповед №9/30.3.2022 г. по чл.328, ал.1, т.6 КТ на законните представители на ответното дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 27.5.2022 г., до изплащане на сумата;

на осн. чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.2 КТ - **1773,00 лв.** , обезщетение получаване на по-ниско възнаграждение при друг работодател - „Грант Торнтон“ ООД, през периода 01.07.2022 – 30.09.2022 г. поради едностранното прекратяване на трудовия договор №573/28.8.2020 г. със заповед №9/30.3.2022 г. по чл.328, ал.1, т.6 КТ на законните представители на ответното дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 27.5.2022 г., до изплащане на сумата;

ОТХВЪРЛЯ частично иска по чл.344, ал.1, т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ – само за разликата от уважената част до пълния предявен размер от 7575,00 лв. като ПОГАСЕН ЧРЕЗ ПРИХВАЩАНЕ предвид основателността на възражението за прихващане на ответника с насрещните му вземания към ищеца по чл.55, ал.1, пр.3 ЗЗД за следните суми: 2525,00 лв., представляваща задължение на ищеца за връщане на полученото обезщетение по чл.220, ал.1 КТ за неспазено предизвестие за прекратяване на трудовия договор на отпаднало основание – отмяната на уволнението му с настоящото решение и сумата от 378,75 лв. – задължение на ищеца за връщане на полученото от

него обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по трудовия договор.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.4 ГПК ищеца М. А. К. с ЕГН***** да плати на ответника БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ ЕАД с ЕИК 121856059 сумата от 15,42 лв., представляваща обезщетение за направените по делото разноси, съразмерно на прекратената част от производството по делото.

Решението подлежи на обжалване по реда на Глава двадесета от ГПК - с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на съдебните им адреси чрез процесуалните им представители.

Съдия при Софийски районен съд: _____